

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. liepos 3 d.*

„Kompiuterio programų teisinė apsauga — Iš interneto parsisiųstų naudotų kompiuterio programų licencijų pardavimas — Direktyva 2009/24/EB — 4 straipsnio 2 dalis ir 5 straipsnio 1 dalis — Platinimo teisės išnaudojimas — „Teisėtai įsigijusio asmens“ sąvoka“

Byloje C-128/11

dėl *Bundesgerichtshof* (Vokietija) 2011 m. vasario 3 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2011 m. kovo 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

UsedSoft GmbH

prieš

Oracle International Corp.

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts (pranešėjas), J.-C. Bonichot ir A. Prechal, teisėjai K. Schieman, E. Juhász, A. Borg Barthet, D. Šváby ir M. Berger,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. kovo 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *UsedSoft GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* B. Ackermann ir A. Meisterernst,
- *Oracle International Corp.*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* T. Heydn ir U. Hornung,
- Airijos, atstovaujamos D. O'Hagan,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos N. Díaz Abad,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos J. Gstalter,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* S. Fiorentino,

* Proceso kalba: vokiečių.

— Europos Komisijos, atstovaujamos J. Samnadda ir F. W. Bulst,
susipažinęs su 2012 m. balandžio 24 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/24/EB dėl kompiuterių programų teisinės apsaugos (OL L 111, p. 16) 4 straipsnio 2 dalies ir 5 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas sprendžiant ginčą tarp *UsedSoft GmbH* (toliau – *UsedSoft*) ir *Oracle International Corporation* (toliau – *Oracle*) dėl įmonės *UsedSoft* parduodamų naudotų *Oracle* kompiuterio programų licencijų.

Teisinis pagrindas

Tarptautinė teisė

- 3 Pasaulinė intelektinės nuosavybės organizacija (PINO) 1996 m. gruodžio 20 d. Ženevoje priėmė PINO autorių teisių sutartį (toliau – Autorių teisių sutartis). Ši sutartis Europos bendrijos vardu buvo patvirtinta 2000 m. kovo 16 d. Tarybos sprendimu 2000/278/EB (OL L 89, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 33 t., p. 208).
- 4 Autorių teisių sutarties 4 straipsnyje „Kompiuterio programos“ nurodyta:
„Kaip apibrėžta Berno konvencijos 2 straipsnyje, kompiuterio programos yra saugomos kaip literatūros kūriniai. Tokia apsauga taikoma kompiuterio programoms, išreikštomis bet koku būdu ar forma.“
- 5 Autorių teisių sutarties 6 straipsnyje „Platinimo teisė“ nustatyta:
„1. Literatūros ir meno kūrinių autoriai turi išimtinę teisę suteikti leidimą padaryti jų kūrinių originalus ar kopijas viešai prieinamus, juos parduodant ar kitaip perduodant nuosavybėn.
2. Nė viena šios Sutarties nuostata neapriboja Susitariančiųjų Šalių laisvės prireikus nustatyti tokias sąlygas, kuriomis būtų taikomas šio straipsnio 1 dalyje numatytos teisės išsėmimas pirmą kartą pardavus ar kitaip perdavus nuosavybėn kūrinio originalą ar jo kopijas autoriui leidus.“
- 6 Autorių teisių sutarties 8 straipsnyje numatyta:
„<...> literatūros ir meno kūrinių autoriai turi išimtinę teisę leisti bet koku būdu viešai paskelbti savo kūrinius, paskelbiant juos laidais ar bevielio ryšio priemonėmis, įskaitant tų kūrinių padarymą viešai prieinamų tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.“
- 7 Suderintuose Autorių teisių sutarties straipsnių paaiškinimuose dėl 6 ir 7 straipsnių nurodyta:
„Šiuose straipsniuose minimos sąvokos „kopijos“ bei „originalai ir kopijos“, pagal minėtus straipsnius jiems taikant platinimo teisę ir nuomos teisę, išimtinai žymi užfiksuotas kopijas, kurias galima išleisti į apyvartą kaip materialius objektus.“

Sąjungos teisė

Direktyva 2001/29

- 8 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230) 28 ir 29 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„(28) Autorių teisių apsauga pagal šią direktyvą apima išimtinę teisę kontroliuoti kūrinio, užfiksuoto materialioje laikmenoje, platinimą. Teisių turėtojui Bendrijoje pirmą kartą pardavus kūrinio originalą ar jo kopijas arba kai originalas ar jo kopijos yra parduodamos jam leidus, išnaudojama teisė kontroliuoti to objekto perpardavimą Bendrijoje. Ši teisė neturėtų būti laikoma išnaudota, jei teisių turėtojas originalą ar jo kopijas parduoda arba originalas ar jo kopijos parduodamos jam leidus ne Bendrijoje. Nuomos ir panaudos teisės autoriams buvo nustatytos Direktyvoje 92/100/EEB. Šioje direktyvoje nustatyta platinimo teisė nepažeidžia tos direktyvos I skyriaus nuostatų dėl nuomos ir panaudos teisių.

(29) Teisių išnaudojimo klausimas neiškyla paslaugų ir ypač internetinių („on-line“) paslaugų atveju. Tas pats pasakytina ir apie kūrinio ar kito objekto materialią kopiją, kurią teisių turėtojui leidus padaro tokios paslaugos naudotojas. Dėl to ta pati nuostata tinka kūrinių ar kitų objektų originalo ir kopijų nuomai ir panaudai, nes pagal savo pobūdį tai yra paslaugos. Skirtingai nuo CD-ROM ar CD-I, kuriuose intelektinės nuosavybės objektai yra užfiksuoti materialioje laikmenoje, būtent prekėje, kiekviena internetinė („on-line“) paslauga iš tiesų yra veiksmas, kuriam turėtų būti gautas leidimas tais atvejais, kai autorių teisės ar gretutinės teisės tai nustato.“

- 9 Remiantis Direktyvos 2001/29 1 straipsnio 2 dalies a punktu, ši direktyva „nekeičia ir jokių būdu nepaveikia egzistuojančių Bendrijos nuostatų dėl <...> kompiuterinių programų teisinės apsaugos“.

- 10 Direktyvos 2001/29 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį savo kūrinių viešą skelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinių padarymą viešai prieinamais tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.

<...>

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos teisės nebus išnaudotos jokių šiame straipsnyje nustatyto viešo paskelbimo ar padarymo viešai prieinamo veiksmu.“

- 11 Pagal šios direktyvos 4 straipsnį „Platinimo teisė“:

„1. Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį viešą jų kūrinių originalo ar jo kopijų platinimą parduodant ar kitais būdais.

2. Kūrinio originalo ar kopijų platinimo teisė nėra laikoma išnaudota Bendrijoje, išskyrus tuos atvejus, kai teisių turėtojas Bendrijoje pirmą kartą tą objektą parduoda ar kitaip perleidžia jo nuosavybę arba tai daroma jo sutikimu.“

Direktyva 2009/24

- 12 Remiantis Direktyvos 2009/24 1 konstatuojamąja dalimi, šia direktyva kodifikuojama 1991 m. gegužės 14 d. Tarybos direktyva 91/250/EEB dėl kompiuterių programų teisinės apsaugos (OL L 122, p. 42; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 114).
- 13 Iš Direktyvos 2009/24 7 konstatuojamosios dalies matyti, kad „šioje direktyvoje sąvoka „kompiuterio programa“ apima bet kokios formos programas, įskaitant ir tas, kurios yra įrašytos į kompiuterinę įrangą“.
- 14 Remiantis šios direktyvos 13 konstatuojamąja dalimi, „sutartimi negalima drausti įdiegti ir paleisti programą, kad būtų galima naudotis teisėtai įsigyta programos kopija ir taisyti jos klaidų“.
- 15 Direktyvos 2009/24 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad „valstybės narės taiko kompiuterių programoms tokią autorių teisių apsaugą kaip ir literatūros kūriniams, apibrėžtiems Berno konvencijoje dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos“.
- 16 Remiantis šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalimi, „šioje direktyvoje numatyta apsauga taikoma kompiuterio programos išraiškai bet kuria forma“.
- 17 Šios direktyvos 4 straipsnyje „Apribojimai“ nustatyta:

„1. Vadovaujantis 5 ir 6 straipsnių nuostatomis, autoriaus teisių turėtojo išimtinės teisės, kaip apibrėžta 2 straipsnyje, apima teisę pačiam arba leisti kitam:

- a) nuolat arba laikinai bet kokiomis priemonėmis ir forma atgaminti visą kompiuterio programą arba jos dalį. Jei kompiuterio programos įdiegimui, peržiūrėjimui, paleidimui, perdavimui ar saugojimui būtinas toks atgaminimas, tokiems veiksams reikia gauti autoriaus teisių turėtojo leidimą;
- b) versti, pritaikyti, sutvarkyti ar kitaip pakeisti kompiuterio programą bei atgaminti šių veiksmų rezultatus, nepažeidžiant asmens, kuris keičia programą, teisių;
- c) bet kuria forma viešai platinti ir nuomoti kompiuterio programos originalą arba jos kopijas.

2. Pirmą kartą autoriaus teisių turėtojui arba su jo leidimu pardavus programos kopiją Bendrijoje, išnaudojama tos kopijos platinimo Bendrijoje teisė, išskyrus teisę kontroliuoti tolesnę programos ar jos kopijos nuomą.“

- 18 Direktyvos 2009/24 5 straipsnio „Apribojimų išimtys“ 1 dalyje numatyta:

„Jei nėra konkrečių sutartinių nuostatų, 4 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytiems veiksams nereikia autoriaus teisių turėtojo leidimo, kai tokie veiksmai yra būtini tam, kad kompiuterio programą teisėtai įsigijęs asmuo galėtų ją naudoti pagal paskirtį ir taisyti jos klaidas.“

Vokietijos teisė

- 19 Iš dalies pakeisto 1965 m. rugsėjo 9 d. Autorių teisių ir gretutinių teisių įstatymo (*Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte*; toliau – *UrhG*) 69c ir 69d straipsniais į vidaus teisę perkelti atitinkamai Direktyvos 2009/24 4 ir 5 straipsniai.

Faktinės pagrindinės bylos aplinkybės ir prejudiciniai klausimai

- 20 *Oracle* gamina ir platina kompiuterio programas. Ji turi išimtines autoriaus teises, susijusias su šių programų naudojimu. Taip pat jai priklauso Vokietijos ir Bendrijos žodiniai prekių ženklai „Oracle“, kurie įregistruoti, be kita ko, kompiuterio programoms.
- 21 *Oracle* pagrindinėje byloje nagrinėjamas kompiuterio programas, būtent duomenų bazių programinę įrangą, 85 % atvejų parduoda parsisiunčiant jas internetu. Klientas programos kopiją parsisiunčia tiesiogiai iš *Oracle* interneto svetainės į savo kompiuterį. Tai yra kompiuterio programos, veikiančios kaip „kliento-serverio“ programinė įranga. Tokios programos, suteiktos licencine sutartimi, naudojimo teisė apima teisę šios programos kopiją išsaugoti serveryje ilgam laikui ir leisti tam tikram skaičiui naudotojų prisijungti prie jo ir parsisiųsti šią programą į savo darbo kompiuterių darbinę atmintį. Pagal aptarnavimo sutartį iš *Oracle* interneto svetainės gali būti parsisiunčiamos aktualios atitinkamos kompiuterio programos versijos („updates“) ir klaidoms pašalinti skirtos programos („patches“). Kliento prašymu, kompiuterio programos taip pat gali būti pristatomos įrašytos į CD-ROM arba DVD.
- 22 Pagrindinėje byloje nagrinėjamų kompiuterio programų atveju *Oracle* siūlo grupines licencijas, skirtas mažiausiai 25 naudotojams. Taigi įmonė, kuriai reikalinga licencija 27 naudotojams, turi įsigyti dvi licencijas.
- 23 Pagrindinėje byloje nagrinėjamų *Oracle* kompiuterio programų licencinių sutarčių skirsnyje „Suteikiamos teisės“ yra tokia nuostata: „Sumokėdami už paslaugas Jūs išimtinai Jūsų įmonės verslo tikslams įgyjate neterminuotą, neišimtinę, neperleidžiamą ir nemokamą teisę naudotis viskuo, ką *Oracle* sukuria ir perleidžia Jums remiantis šia sutartimi.“
- 24 *UsedSoft* prekiauja naudotomis kompiuterio programų licencijomis, be kita ko, naudojimo licencijomis, susijusiomis su pagrindinėje byloje nagrinėjamomis *Oracle* kompiuterio programomis. Tuo tikslu *UsedSoft* iš *Oracle* klientų įgyja tokias licencijas ar jų dalį, kai iš pradžių įsigyta licencijų didesniai naudotojų skaičiui, nei reikia pirmajam įgijėjui.
- 25 2005 m. spalio mėnesį *UsedSoft* pateikė „specialių *Oracle* pasiūlymų“, kuriais siūlė įsigyti „jau naudotų“ pagrindinėje byloje nagrinėjamų *Oracle* kompiuterio programų licencijų. Tai darydama ji nurodė, kad visos licencijos yra „aktualios“, nes tebegalioja aptarnavimo sutartis, kurią pirmosios licencijos įgijėjas sudarė su *Oracle*, ir kad pirminio pardavimo teisėtumas patvirtinamas notaro išduotu dokumentu.
- 26 Atitinkamos *Oracle* kompiuterio programos dar neturintys *UsedSoft* klientai, įsigiję tokią naudotą licenciją, programos kopiją parsisiunčia tiesiogiai iš *Oracle* interneto svetainės. Klientus, kurie jau turi šią kompiuterio programą ir įsigyja licencijų papildomiems naudotojams, *UsedSoft* ragina nukopijuoti kompiuterio programą į šių naudotojų darbo kompiuterius.
- 27 *Oracle* pareiškė ieškinį *Landgericht München I* (Miuncheno I apygardos teismas), kuriuo prašė įpareigoti *UsedSoft* nutraukti šio sprendimo 24–26 punktuose nurodytus veiksmus. Šis teismas patenkino *Oracle* reikalavimus. Dėl tokio sprendimo *UsedSoft* pateiktas apeliacinis skundas buvo atmestas. Todėl ji pateikė kasacinį skundą *Bundesgerichtshof* (Vokietijos aukščiausiasis federalinis teismas).
- 28 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, *UsedSoft* ir jos klientų veiksmais pažeidžiama išimtinė *Oracle* teisė nuolat arba laikinai atgaminti kompiuterio programas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 1 dalies a punktą. Šio teismo nuomone, *UsedSoft* klientai negali remtis teise, kurią jiems esą teisėtai suteikė *Oracle* kompiuterio programų atgaminimo tikslais. Iš *Oracle* licencinių sutarčių matyti, kad teisė naudoti programas yra „neperleidžiama“. Todėl *Oracle* klientai neturi teisės perduoti tretiesiems asmenims teisę atgaminti šias programas.

- 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo manymu, sprendimas pagrindinėje byloje priklauso nuo to, ar *UsedSoft* klientai sėkmingai gali remtis *UrhG* 69d straipsnio 1 dalimi, kuria į Vokietijos teisę perkelta Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalis.
- 30 Šiuo atžvilgiu pirmiausia kyla klausimas, ar asmuo, kuris, kaip *UsedSoft* klientai, neturi autoriaus teisių turėtojo suteiktos kompiuterio programos naudojimo teisės, bet ketina remtis kompiuterio programos kopijos platinimo teisės išnaudojimu, yra šią kopiją „teisėtai įsigijęs asmuo“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalį. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, taip yra šiuo atveju. Jis nurodo, kad kompiuterio programos kopijos galėjimas būti apyvartoje rinkoje, kuri lemia platinimo teisių išnaudojimas, būtų iš esmės beprasmis, jeigu tokios kopijos įgijėjas neturėtų teisės atgaminti kompiuterio programos. Tam, kad būtų galima naudoti kompiuterio programą, paprastai reikia ją atgaminti – kitaip, nei naudojant kitus autoriaus teisių saugomus kūrinius. Taigi Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalimi siekiama užtikrinti platinimo teisės išnaudojimą, numatytą Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje.
- 31 Toliau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar tokiu atveju, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kompiuterio programos kopijos platinimo teisė išnaudojama, kaip tai suprantama pagal *UrhG* 69c straipsnio 3 punkto antrą sakinį, kuriuo perkelta Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalis.
- 32 Tai galima aiškinti įvairiai. Pirma, Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalis gali būti taikoma, kai autoriaus teisių turėtojas, sudaręs licencinę sutartį, leidžia klientui pasidaryti kompiuterio programos kopiją parsisiunčiant šią programą iš interneto ir išsaugojant ją kompiuteryje. Nagrinėjama nuostata platinimo teisės išnaudojimo teisinės pasekmės susieja su pirmuoju programos kopijos pardavimu ir pagal ją nereikalaujama būtina paleisti į apyvartą fizinę kompiuterio programos kopiją. Antra, Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalis pagal analogiją gali būti taikoma pardavimo, kai kompiuterio programa perduodama internetu, atveju. Tokio aiškinimo šalininkų manymu, šiuo klausimu yra nenumatyta reguliavimo spraga („planwidrige Regelungslücke“), nes šios direktyvos autoriai kompiuterio programų perdavimo internetu nei numatė, nei reglamentavo. Trečia, šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalis netaikytina, nes tam, kad pagal šią nuostatą platinimo teisė būtų išnaudota, visuomet reikalaujama, kad teisių turėtojas būtų paleidęs į apyvartą fizinę kompiuterio programos kopiją arba kad tai būtų padaryta su jo leidimu. Direktyvos 2009/24 autoriai sąmoningai atsisakė taikyti teisių išnaudojimo taisyklę kompiuterio programų perdavimo internetu atveju.
- 33 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar naudotą licenciją įsigijęs asmuo tam, kad pasidarytų programos kopiją – kaip pagrindinėje byloje daro *UsedSoft* klientai, parsisiųsdami *Oracle* programos kopiją iš šios bendrovės interneto svetainės į kompiuterį arba į kitų kompiuterių darbinę atmintį, gali remtis kompiuterio programos kopijos, kurią pirmasis įgijėjas teisių turėtojo leidimu padarė parsisiuntęs internetu, platinimo teisės išnaudojimu, jeigu pirmasis įgijėjas savo kopiją ištrynė arba jos nebenaudoja. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo manymu, Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalies ir 4 straipsnio 2 dalies taikymas pagal analogiją negalimas. Platinimo teisės išnaudojimu tik siekiama užtikrinti atitinkamoje duomenų laikmenoje įrašytos ir teisių turėtojo arba jo leidimu perduotos programos kopijos galėjimą cirkuliuoti rinkoje. Todėl teisių išnaudojimo veikimas neturi būti išplėstas taip, kad apimtų internetu perduotus nematerialius duomenis.
- 34 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar asmuo, kuris gali remtis tuo, kad teisė platinti kompiuterio programos kopiją yra išnaudota, yra „teisėtai įsigijęs asmuo“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalį?

2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar išnaudojama teisė platinti kompiuterio programos kopiją pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalies pirmąją sakinio dalį, jeigu įgijėjas padarė kopiją teisių turėtojo leidimu, parsisiuntęs programą iš interneto į duomenų laikmeną?
3. Jeigu atsakymas ir į antrąjį klausimą būtų teigiamas, ar asmuo, kuris įsigijo „naudotą“ kompiuterio programos licenciją, jei nori padaryti programos kopiją kaip „teisėtai įsigijęs asmuo“ pagal Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnio 2 dalies pirmąją sakinio dalį, irgi gali remtis teisės platinti kompiuterių programos kopiją, kurią pirmasis įgijėjas teisių turėtojo leidimu padarė parsisiuntęs programą iš interneto į duomenų laikmeną, išnaudojimu, jeigu pirmasis įgijėjas savo programos kopiją ištrynė arba jos nebenaudoja?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl antrojo klausimo

- 35 Antruoju klausimu, kurį reikia aptarti pirmiausia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar ir kokiomis sąlygomis autoriaus teisių turėtojo leistas kompiuterio programos kopijos parsisiuntimas internetu gali lemti šios kopijos platinimo teisės Europos Sąjungoje išnaudojimą, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalį.
- 36 Primintina, kad pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalį pirmą kartą autoriaus teisių turėtojui arba su jo leidimu pardavus programos kopiją Sąjungoje išnaudojama tos kopijos platinimo Sąjungoje teisė.
- 37 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pati autoriaus teisių turėtoja, nagrinėjamu atveju – *Oracle*, Sąjungoje esantiems savo klientams, kurie norėtų naudotis jos kompiuterio programa, suteikia leidimą naudotis šios programos kopija, kuri gali būti parsisiūsta iš jos interneto svetainės.
- 38 Siekiant nustatyti, ar tokiu, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamu, atveju autoriaus teisių turėtojo turima platinimo teisė išnaudojama, pirmiausia reikia patikrinti, ar sutartiniai šio turėtojo ir jo kliento santykiai, kurių pagrindu buvo parsisiūsta atitinkamos kompiuterio programos kopija, gali būti laikomi „pirmuoju kompiuterio programos kopijos pardavimu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalį.
- 39 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tiek iš reikalavimo vienodai taikyti Sąjungos teisę, tiek iš lygybės principo išplaukia, jog tuomet, kai Sąjungos teisės nuostatoje, kad būtų nustatyta jos prasmė ir apimtis, nedaroma aiški nuoroda į valstybių narių teisę, jos turinys visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinamas autonomiškai ir vienodai (žr., be kita ko, 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Infopaq International*, C-5/08, Rink. p. I-6569, 27 punktą; 2011 m. spalio 18 d. Sprendimo *Brüstle*, C-34/10, Rink. p. I-9821, 25 punktą ir 2012 m. balandžio 26 d. Sprendimo *DR ir TV2 Danmark*, C-510/10, Rink. p. I-510/10, 33 punktą).
- 40 Direktyvos 2009/24 tekste nėra nuorodų į nacionalinę teisę, kiek tai susiję su šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje vartojamos sąvokos „pardavimas“ reikšme. Taigi tai reiškia, kad taikant minėtą direktyvą šią sąvoką reikia laikyti savarankiška Sąjungos teisės sąvoka, kurią Sąjungos teritorijoje būtina aiškinti vienodai (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *DR ir TV2 Danmark* 34 punktą).
- 41 Tokią išvadą patvirtina Direktyvos 2009/24 dalykas ir tikslas. Iš tiesų iš šios direktyvos, kuri grindžiama EB 95 straipsniu, atitinkančiu SESV 114 straipsnį, 4 ir 5 konstatuojamųjų dalių matyti, kad šia direktyva siekiama panaikinti vidaus rinkos veikimui, kiek tai susiję su kompiuterio programomis, kliudančius valstybių narių teisės aktų skirtumus. Vienodas šios „pardavimo“ sąvokos aiškinimas reikalingas siekiant išvengti to, kad apsauga, kuri autoriaus teisių turėtojams teikiama pagal minėtą direktyvą, galėtų skirtis, atsižvelgiant į taikytinus nacionalinės teisės aktus.

- 42 Remiantis visuotinai pripažįstamu apibrėžimu, „pardavimas“ yra susitarimas, kuriuo vienas asmuo už tam tikrą kainą perleidžia kitam asmeniui savo turimas nuosavybės teises į jam priklausančią materialųjį arba nematerialųjį turtą. Iš to matyti, kad komercinis sandoris, dėl kurio, remiantis Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalimi, išnaudojama kompiuterio programos kopijos platinimo teisė, reiškia, jog nuosavybės teisė į šią kopiją buvo perduota.
- 43 *Oracle* teigia neparduodanti pagrindinėje byloje nagrinėjamų savo kompiuterio programų kopijų. Šiuo klausimu ji nurodo savo interneto svetainėje klientams neatlygintinai suteikianti atitinkamos programos kopiją, kurią šie gali parsisiųsti. Tačiau šitaip parsisiųstą kopiją klientai gali naudoti, tik jei su *Oracle* yra sudarę naudojimo licencijos sutartį. Tokia licencija *Oracle* klientams suteikia neterminuotą, neišimtinę, neperleidžiamą teisę naudotis atitinkama kompiuterio programa. *Oracle* teigimu, nei neatlygintinas kopijos suteikimas naudotis, nei naudojimo licencijos sutarties sudarymas nereiškia, kad perduodama nuosavybės teisė į šią kopiją.
- 44 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad kompiuterio programos kopijos parsisiuntimas ir licencinės sutarties dėl šios kopijos naudojimo sudarymas sudaro nedalomą visumą. Iš tiesų kompiuterio programos kopijos parsisiuntimas yra beprasmis, jeigu jos turėtojas negali ja naudotis. Todėl šie du veiksmai, siekiant juos teisiškai kvalifikuoti, turi būti nagrinėjami kartu (pagal analogiją žr. 2010 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Club Hotel Loutraki ir kt.*, C-145/08 ir C-149/08, Rink. p. I-4165, 48 ir 49 punktus bei juose nurodytą teismo praktiką).
- 45 Kalbant apie tai, ar tokiu, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamu, atveju atitinkami komerciniai veiksmai reiškia nuosavybės teisės į kompiuterio programos kopiją perdavimą, konstatuotina, kad iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog *Oracle* klientas, kuris parsisiunčia atitinkamos kompiuterio programos kopiją ir sudaro su šia bendrove šios kopijos naudojimo licencijos sutartį, sumokėjęs atitinkamą kainą gauna teisę neterminuotai naudotis šia kopija. Taigi *Oracle* atliekamu savo kompiuterio programos kopijos suteikimu ir su ja susijusios naudojimo licencijos sutarties sudarymu siekiama padaryti, kad jos klientai galėtų neterminuotai naudotis šia kopija po to, kai sumoka tam tikrą kainą, kurios paskirtis – sudaryti autoriaus teisių turėtojui galimybę gauti atlyginimą, atitinkantį jam priklausančio kūrinio kopijos ekonominę vertę.
- 46 Esant tokioms sąlygoms, šio sprendimo 44 punkte nurodyti veiksmai, vertinami bendrai, reiškia nuosavybės teisės į atitinkamos kompiuterio programos kopiją perdavimą.
- 47 Šiuo atžvilgiu tokioje situacijoje, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, nesvarbu, ar atitinkamų teisių turėtojas kompiuterio programos kopiją suteikė leisdamas ją parsisiųsti iš savo interneto svetainės, ar pateikdamas materialią laikmeną, kaip antai CD-ROM arba DVD. Iš tiesų, net jeigu ir pastaruoju atveju atitinkamų teisių turėtojas formaliai atskiria kliento teisę naudotis kompiuterio programos kopija nuo veiksmo, kuriuo šios programos kopija, įrašyta į materialią laikmeną, perduodama klientui, kompiuterio programos kopijos pasiėmimo iš šios laikmenos veiksmas ir licencinės sutarties sudarymo veiksmas įgijėjui lieka neatskiriami dėl šio sprendimo 44 punkte nurodytų motyvų. Kadangi įgijėjas, kuris pasiima atitinkamą kompiuterio programos kopiją iš materialios laikmenos, kaip antai CD-ROM arba DVD, ir kuris sudaro licencinę sutartį dėl šios kopijos naudojimo, sumokėjęs atitinkamą kainą gauna teisę neterminuotai naudotis šia kopija, manytina, kad šie du veiksmai tuo atveju, kai atitinkama kompiuterio programos kopija suteikiama pateikiant materialią laikmeną, kaip antai CD-ROM arba DVD, taip pat reiškia nuosavybės teisės į šią kopiją perdavimą.
- 48 Todėl manytina, kad tokiu, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamu, atveju autoriaus teisių turėtojo atliekamas kompiuterio programos kopijos perdavimas klientui, kartu šioms šalims tarpusavyje sudarant naudojimo licencijos sutartį, yra „pirmasis kompiuterio programos kopijos pardavimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalį.

- 49 Kai pažymi generalinis advokatas savo išvados 59 punkte, sąvokos „pardavimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalį, neaiškinant plačiai kaip apimančios visas produkto prekybos formas, kurioms būdinga tai, kad neterminuotai ir sumokėjus atitinkamą kainą, kurios paskirtis – sudaryti autoriaus teisių turėtojui galimybę gauti atlyginimą, atitinkantį jam priklausančio kūrinio kopijos ekonominę vertę, suteikiama teisė naudotis kompiuterio programos kopija, būtų pažeidžiamas šios teisės nuostatos veiksmingumas, nes norint apeiti šią teisės išnaudojimo taisyklę ir padaryti ją beprasme paslaugų teikėjams pakaktų nurodyti, kad tai yra „licencinė“, o ne „pardavimo“ sutartis.
- 50 Antra, negalima sutikti su *Oracle* ir Europos Komisijos argumentu, kad kompiuterio programos kopijos suteikimas autoriaus teisių turėtojo interneto svetainėje yra „padarymas viešai prieinamas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, ir dėl to, remiantis šios direktyvos 3 straipsnio 3 dalimi, šios kopijos platinimo teisė negali būti išnaudojama.
- 51 Iš Direktyvos 2001/29 1 straipsnio 2 dalies a punkto matyti, kad ši direktyva „nekeičia ir jokių būdu nepaveikia egzistuojančių (Sąjungos teisės) nuostatų dėl <...> kompiuterinių programų teisinės apsaugos“, teikiamos Direktyva 91/250, kuri vėliau buvo kodifikuota Direktyva 2009/24. Taigi Direktyvos 2009/24 nuostatos, visų pirma jos 4 straipsnio 2 dalis, yra *lex specialis* Direktyvos 2001/29 nuostatų atžvilgiu, todėl net jei „viešo skelbimo“, kaip jis suprantama pagal pastarosios direktyvos 3 straipsnio 1 dalį, sąvoka gali apimti ir pagrindinėje byloje nagrinėjamus sutartinius santykius arba kuri nors jų aspektą, „pirmasis kompiuterio programos kopijos pardavimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalį, remiantis šia nuostata, lemia šios kopijos platinimo teisės išnaudojimą.
- 52 Be to, iš šio sprendimo 46 straipsnio matyti, kad tokiu, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamu, atveju autoriaus teisių turėtojas perleidžia nuosavybės teisę į kompiuterio programos kopiją savo klientui. Kaip nurodo generalinis advokatas savo išvados 73 punkte, iš Autorių teisių sutarties 6 straipsnio 1 dalies, atsižvelgiant į kurią Direktyvos 2001/29 3 ir 4 straipsniai, jei yra galimybė, turi būti aiškinami (šiuo klausimu žr. 2008 m. balandžio 17 d. Sprendimo *Peek & Cloppenburg*, C-456/06, Rink. p. I-2731, 30 punktą), matyti, kad nuosavybės teisės perdavimas transformuoja šios direktyvos 3 straipsnyje numatytą „viešo skelbimo veiksmą“ į šios direktyvos 4 straipsnyje numatytą platinimo veiksmą, dėl kurio, jeigu pastarojo straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos įvykdytos, kaip ir Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje nurodyto „pirmojo kompiuterio programos kopijos pardavimo“ atveju, gali įvykti platinimo teisių išnaudojimas.
- 53 Trečia, dar turi būti išnagrinėta, ar, kaip tvirtina *Oracle*, Teisingumo Teismui pastabas pateikusių vyriausybės ir Komisija, Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje nurodytas platinimo teisės išnaudojimas susijęs tik su materialiomis prekėmis, o ne su nematerialiomis internetu parsisiųstų kompiuterio programų kopijomis. Šiuo klausimu jos daro nuorodą į Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalies tekstą, Direktyvos 2001/29 28 ir 29 konstatuojamąsias dalis, šios direktyvos 4 straipsnį, siejamą su Autorių teisių sutarties 8 straipsniu, ir suderintus šios sutarties straipsnių paaiškinimus dėl 6 ir 7 straipsnių, kuriuos perkelti buvo vienas iš Direktyvos 2001/29 tikslų.
- 54 Be to, Komisijos teigimu, Direktyvos 2001/29 29 konstatuojamojoje dalyje patvirtinama, kad „teisių išnaudojimo klausimas neiškyla paslaugų ir ypač internetinių („on-line“) paslaugų atveju“.
- 55 Šiuo atžvilgiu pirmiausia konstatuotina, kad iš Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalies nematyti, jog šioje nuostatoje numatytas kompiuterio programų kopijų platinimo teisių išnaudojimas būtų apribotas taip, kad apimtų tik materialiose laikmenose, kaip antai CD-ROM arba DVD, esančias kompiuterio programų kopijas. Priešingai, manytina, kad minėtoje nuostatoje, be jokio kito paaiškinimo darant nuorodą į „kompiuterio programos kopijos pardavimą“, nedaromas skirtumas pagal tai, ar nagrinėjamos kopijos forma yra materialinė, ar nematerialinė.

- 56 Toliau primintina, kad Direktyva 2009/24, konkrečiai skirta kompiuterio programų teisei apsaugai, yra *lex specialis* Direktyvos 2001/29 atžvilgiu.
- 57 Iš Direktyvos 2009/24 1 straipsnio 2 dalies matyti, kad „šioje direktyvoje numatyta apsauga taikoma kompiuterio programos išraiškai bet kuria forma“. Minėtos direktyvos 7 konstatuojamojoje dalyje šiuo klausimu nurodyta, kad sąvoka „kompiuterio programos“, kurių apsaugą ja siekiama užtikrinti, „apima bet kokios formos programas, įskaitant ir tas, kurios yra įrašytos į kompiuterinę įrangą“.
- 58 Taigi iš minėtų nuostatų paaiškėja Sąjungos teisės aktų leidėjo valia, siekiant užtikrinti Direktyvoje 2009/24 numatytą apsaugą, nedaryti skirtumo tarp materialių ir nematerialių kompiuterio programų kopijų.
- 59 Esant tokioms sąlygoms manytina, kad Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje nurodytas platinimo teisės išnaudojimas susijęs ir su materialiomis, ir su nematerialiomis kompiuterio programų kopijomis, taigi ir kompiuterio programų kopijomis, kurios, pirmą kartą jas pardavus, buvo parsisiųstos iš interneto į pirmojo įgijėjo kompiuterį.
- 60 Direktyvose 2001/29 ir 2009/24 vartojamos sąvokos iš esmės turi turėti tą pačią reikšmę (žr. 2011 m. spalio 4 d. Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.*, C-403/08 ir C-429/08, Rink. p. I-9083, 187 ir 188 punktus). Tačiau net jei Direktyvos 2001/29 4 straipsnio 2 dalis, aiškinama atsižvelgiant į šios direktyvos 28 ir 29 konstatuojamąsias dalis ir Autorių teisių sutartį, kurią siekiama įgyvendinti Direktyva 2001/29 (2012 m. vasario 9 d. Sprendimo *Luksan*, C-277/10, 59 punktus), kiek tai susiję su kūriniais, kuriems ši direktyva taikoma, rodytų, kad platinimo teisės išnaudojimas susijęs ir su materialiais objektais, tokia aplinkybė, atsižvelgiant į kitokią Sąjungos teisės aktų leidėjo būtent Direktyvos 2009/24 atveju išreikštą valią, negalėtų paveikti pastarosios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies aiškinimo.
- 61 Dar reikia pridurti, kad ekonominiu požiūriu į CD-ROM arba DVD įrašytos kompiuterio programos pardavimas ir kompiuterio programos pardavimas parsisiunčiant ją internetu yra panašūs. Iš tiesų perdavimo internetu būdas funkcinio atžvilgiu yra ekvivalentiškas materialios laikmenos įteikimui. Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalies aiškinimas atsižvelgiant į vienodo požiūrio principą patvirtina, kad šioje nuostatoje numatyta platinimo teisė išnaudojama autoriaus teisių turėtojui arba su jo leidimu pirmą kartą pardavus programos kopiją Sąjungoje, neatsižvelgiant į tai, ar parduodama tos programos materialinė, ar nemateriali kopija.
- 62 Kalbant apie Komisijos argumentą, kad Sąjungos teisėje nenumatomas platinimo teisės išnaudojimas paslaugų atveju, primintina, kad autorių teisės saugomų kūrinių platinimo teisės išnaudojimo principo tikslas – siekiant išvengti rinkų atskyrimo, sumažinti šių kūrinių platinimo apribojimus iki tokio lygio, kiek to reikia išsaugoti specifinį atitinkamos intelektualinės nuosavybės objektą (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Metronome Musik*, C-200/96, Rink. p. I-1953, 14 punktą; 1998 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *FDV*, C-61/97, Rink. p. I-5171, 13 punktą ir minėto Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.* 106 punktą).
- 63 Esant tokioms, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos, aplinkybėms, toks Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje numatyto platinimo teisės išnaudojimo principo taikymo apribojimas, kad šis principas taikomas tik į materialias laikmenas įrašytoms kompiuterio programų kopijoms, sudarytų autoriaus teisių turėtojui galimybę kontroliuoti iš interneto parsisiųstų kopijų perpardavimą ir kiekvieno perpardavimo atveju reikalauti naujo atlyginimo, nors pirmasis atitinkamos kopijos pardavimas jau leido tam teisių turėtojui gauti tinkamą atlyginimą. Toks internetu parsisiųstų kompiuterio programų kopijų perpardavimo apribojimas viršytų tai, kas yra reikalinga specifiniam nagrinėjamos intelektualinės nuosavybės objektui išsaugoti (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Football Association Premier League ir kt.* 105 ir 106 punktus).

- 64 Ketvirta, dar reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia *Oracle*, pirmojo įgijėjo sudaryta aptarnavimo sutartis bet kuriuo atveju užkerta kelią Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje numatytam platinimo teisės išnaudojimui, nes kompiuterio programos kopija, kurią pirmasis įgijėjas gali perleisti antrajam įgijėjui, yra nebe ta kopija, kurią jis parsisiųs, o nauja šios programos kopija.
- 65 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad įmonės *UsedSoft* siūlomos naudotos licencijos yra „aktualios“, nes kai *Oracle* parduodavo savo klientui kompiuterio programos kopiją, būdavo sudaroma šios kopijos aptarnavimo sutartis.
- 66 Pažymėtina, kad Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje numatytas kompiuterio programos kopijos platinimo teisės išnaudojimas susijęs tik su kopijomis, kurios autoriaus teisių turėtojo arba su jo leidimu pirmą kartą buvo parduotos Sąjungoje. Jis nesusijęs su paslaugų sutartimis, kaip antai aptarnavimo sutartimis, kurias galima atskirti nuo tokio pardavimo ir kurios buvo sudarytos (tam tikrais atvejais – apibrėžtam laikotarpiui) dėl minėto pardavimo.
- 67 Tačiau tokios aptarnavimo sutarties, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos sutartys, sudarymo pardavus nematerialią kompiuterio programos kopiją pasekmė yra tai, kad iš pradžių įsigyta kopija pataisoma ir atnaujinama. Net ir tuo atveju, kai aptarnavimo sutartis yra terminuota, konstatuotina, kad remiantis tokia sutartimi pataisytos, pakeistos arba pridėtos funkcijos yra sudėtinė iš pradžių parsisiųstos kopijos dalis ir įgijėjas jas gali naudoti neterminuotai netgi tuomet, kai vėliau nusprendžia neatnaujinti aptarnavimo sutarties.
- 68 Tokiomis aplinkybėmis manytina, kad Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje numatytas platinimo teisės išnaudojimas taikomas ir parduotai kompiuterio programos kopijai, kurią teisių turėtojas pataisė ir atnaujino.
- 69 Vis dėlto reikia pažymėti, kad jeigu, kaip nurodyta šio sprendimo 22 ir 24 punktuose, pirmojo įgijėjo įsigyta licencija skirta didesniai skaičiui naudotojų nei jam reikalinga, šis įgijėjas neturi teisės, remdamasis Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje numatytu platinimo teisės išnaudojimu, išskaidyti šią licenciją ir perparduoti tik tą atitinkamos kompiuterio programos naudojimo teisę, kuri atitinka jo nustatytą naudotojų skaičių.
- 70 Pirmasis įgijėjas, perparduodantis materialią arba nematerialią kompiuterio programos kopiją, kurios atžvilgiu autoriaus teisių turėtojui priklausanti platinimo teisė, remiantis Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalimi, yra išnaudota, šios kopijos perpardavimo momentu turi padaryti ją nenaudotiną, kad būtų išvengta kompiuterio programos autoriui priklausančios, Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytos išimtinės teisės atgaminti šią programą pažeidimo. Tačiau situacijoje, kaip nurodytoji ankstesniame punkte, teisių turėtojo klientas toliau naudosis jo serveryje instaliuota kompiuterio programos kopija, taigi nepadarys jos nenaudotinos.
- 71 Be to, net jei atitinkamos kompiuterio programos papildomų naudojimo teisių įgijėjas iš naujo neinstaliuos šios programos jam priklausančiame serveryje, taigi iš naujo jos neatgamins, konstatuotina, kad Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje numatytas platinimo teisės išnaudojimas bet kuriuo atveju nebūtų taikomas tokioms naudojimo teisėms. Tokiu atveju papildomų naudojimo teisių įgijimas nesusijęs su kopija, kurios atžvilgiu pagal minėtą nuostatą platinimo teisė buvo išnaudota. Priešingai, tokiu įgijimu siekiama tik išplėsti kopijos, kurią papildomų teisių įgijėjas jau yra instaliavęs savo serveryje, naudotojų skaičių.
- 72 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į antrąją klausimą reikia atsakyti taip: Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalis aiškintina taip, kad kompiuterio programos kopijos platinimo teisė išnaudojama, jeigu autoriaus teisių turėtojas, kuris leido, nors ir neatlygintinai, parsisiųsti šią kopiją iš interneto į duomenų laikmeną, sumokėjęs kainą, skirtą sudaryti jam galimybę gauti atlyginimą, kuris atitinka jam priklausančio kūrinio kopijos ekonominę vertę, taip pat suteikė teisę neterminuotai naudotis šia kopija.

Dėl pirmojo ir trečiojo klausimų

- 73 Pirmuoju ir trečiuoju klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar ir kokiomis sąlygomis tokių kompiuterio programų, kokias parduoda *UsedSoft*, naudotų licencijų įgijėjas dėl Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje numatyto platinimo teisės išnaudojimo gali būti laikomas „teisėtai įsigijusiu asmeniu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalį, kuris, remiantis pastarąja nuostata, turi atitinkamos kompiuterio programos atgaminimo teisę tam, kad galėtų ją naudoti pagal paskirtį.
- 74 Iš Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalies matyti, kad jei nėra konkrečių sutartinių nuostatų, kompiuterio programos autoriaus leidimas atgaminti programą nereikalingas, jeigu toks atgaminimas yra būtinas tam, kad kompiuterio programą teisėtai įsigijęs asmuo galėtų ją naudoti pagal paskirtį ir taisyti jos klaidas.
- 75 Įsigydamas autoriaus teisių turėtojo interneto svetainėje esančią kompiuterio programos kopiją, autoriaus teisių turėtojo klientas, parsisiųsdamas šią kopiją į savo kompiuterį, atlieka jos atgaminimą, kuris leidžiamas pagal Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalį. Tai yra atgaminimas, būtinas tam, kad kompiuterio programą teisėtai įsigijęs asmuo galėtų ją naudoti pagal paskirtį.
- 76 Be to, Direktyvos 2009/24 13 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „sutartimi negalima drausti įdiegti ir paleisti programą, kad būtų galima naudotis teisėtai įsigyta programos kopija <...>“.
- 77 Toliau primintina, kad pirmą kartą autoriaus teisių turėtojui arba su jo leidimu pardavus materialią ar nematerialią jo kompiuterio programos kopiją Sąjungoje, pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalį išnaudojama autoriaus teisių turėtojo turima platinimo teisė. Tai reiškia, kad pagal šią nuostatą, nepaisant vėlesnį perleidimą draudžiančių sutartinių nuostatų buvimo, atitinkamas autoriaus teisių turėtojas nebegali prieštarauti dėl šios kopijos perpardavimo.
- 78 Kaip matyti iš šio sprendimo 70 punkto, pirmasis materialios ar nematerialios kompiuterio programos kopijos, kurios atžvilgiu autoriaus teisių turėtojo turima platinimo teisė, remiantis Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalimi, išnaudojama, įgijėjas, kuris ją perparduoda, šios į savo kompiuterį parsisiųstos kopijos perpardavimo momentu turi padaryti ją nenaudotiną, kad nepažeistų autoriaus teisių turėtojui priklausančios, Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytos išimtinės teisės atgaminti savo kompiuterio programą.
- 79 *Oracle* pagrįstai pažymi, kad gali paaiškėti, jog bus sudėtinga patikrinti, ar tokia kopija padaryta nenaudotina. Tačiau autoriaus teisių turėtojas, kuris platina į materialią laikmeną, kaip antai CD-ROM arba DVD, įrašytas kompiuterio programos kopijas, susiduria su ta pačia problema, nes praktiškai negali patikrinti, ar pirmasis įgijėjas nepadarė kompiuterio programos kopijų, kurias, pardavęs savo materialią laikmeną, toliau naudoja. Tam, kad ši problema būtų išspręsta, „tradicinis“ arba „skaitmeninis“ platintojas gali naudoti technines apsaugos priemones, kaip antai produkto raktus.
- 80 Kadangi autoriaus teisių turėtojas negali prieštarauti dėl kompiuterio programos kopijos, kurios atžvilgiu jo turima platinimo teisė, remiantis Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalimi, išnaudojama, perpardavimo, manytina, kad antrasis šios kopijos įgijėjas, kaip ir bet kuris paskesnis įgijėjas, yra „teisėtai įsigijęs asmuo“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalį.
- 81 Todėl pirmajam kompiuterio programos kopijos įgijėjui ją perpardavus, naujasis įgijėjas, remiantis Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalimi, galės į savo kompiuterį parsisiųsti kopiją, kurią jam pardavė pirmasis įgijėjas. Toks parsisiuntimas laikytinas kompiuterio programos atgaminimu, būtinu tam, kad šis naujasis įgijėjas galėtų ją naudoti pagal paskirtį.

- 82 *Oracle*, Airijos, Prancūzijos ir Italijos vyriausybės argumentas, kad Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „teisėtai įsigijęs asmuo“ reiškia tik įgijėją, kuris pagal tiesiogiai su autoriaus teisių turėtoju sudarytą licencinę sutartį turi teisę naudoti kompiuterio programą, negali būti priimtas.
- 83 Tai suteiktų autoriaus teisių turėtojui galimybę remiantis savo išimtinę atgaminimo teise, įtvirtinta Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 1 dalies a punkte, trukdyti veiksmingai naudotis bet kuria naudota kopija, kurios atžvilgiu jo turima platinimo teisė, vadovaujantis šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalimi, yra išnaudota, ir taip panaikintų šio 4 straipsnio 2 dalyje numatyto teisės išnaudojimo praktinį veiksmingumą.
- 84 Kalbant apie atvejį, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, primintina, jog šio sprendimo 44 ir 48 punktuose buvo konstatuota, kad teisių turėtojo interneto svetainėje esančios kompiuterio programos kopijos parsisiuntimas į kliento serverį ir licencinės sutarties dėl šios kopijos naudojimo sudarymas sudaro nedalomą visumą, kuri bendrai laikytina pardavimu. Atsižvelgiant į šį nedalomą ryšį tarp autoriaus teisių turėtojo interneto svetainėje esančios kopijos, vėliau pataisytos ir atnaujintos, ir šios kopijos naudojimo licencijos, naudojimo licencijos perpardavimas apima „tos kopijos“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalį, perpardavimą, dėl to jam taikomas pastarojoje nuostatoje numatytas platinimo teisės išnaudojimas, nepaisant licencinėje sutartyje esančios sąlygos, kuri nurodyta šio sprendimo 23 punkte.
- 85 Kaip matyti iš šio sprendimo 81 punkto, tai reiškia, kad naujasis naudojimo licencijos įgijėjas, kaip antai *UsedSoft* klientas, būdamas pataisytą ir atnaujintą atitinkamą kompiuterio programą „teisėtai įsigijęs asmuo“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/24 5 straipsnio 1 dalį, galės šią kopiją parsisiųsti iš autoriaus teisių turėtojo interneto svetainės, nes parsisiuntimas yra kompiuterio programos atgaminimas, būtinas tam, kad naujasis įgijėjas galėtų šią programą naudoti pagal paskirtį.
- 86 Tačiau primintina, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 69–71 punktuose, jeigu pirmojo įgijėjo įsigyta licencija skirta didesniai skaičiui naudotojų nei jam reikalinga, šis įgijėjas neturi teisės, remdamasis Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalyje numatytu platinimo teisės išnaudojimu, išskaidyti šią licenciją ir perparduoti tik tą atitinkamos kompiuterio programos naudojimo teisę, kuri atitinka jo nustatytą naudotojų skaičių.
- 87 Be to, pažymėtina, kad autoriaus teisių turėtojas, kaip antai *Oracle*, naudojimo licencijos perpardavimo, apimančio iš jo interneto svetainės parsisiųstos kompiuterio programos kopijos perpardavimą, atveju turi teisę naudodamas visas turimas technines priemones įsitikinti, kad kopija, kurią tebeturi pardavėjas, būtų padaryta nenaudotina.
- 88 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad į pirmąjį ir trečiąjį klausimus reikia atsakyti taip: Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalis ir 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad naudojimo licencijos, t. y. licencijos, kurią autoriaus teisių turėtojas iš pradžių neterminuotai suteikė pirmajam įgijėjui sumokėjęs kainą, skirtą sudaryti šiam autoriaus teisių turėtojui galimybę gauti atlyginimą, kuris atitinka jam priklausančio kūrinio kopijos ekonominę vertę, perpardavimo, apimančio iš autoriaus teisių turėtojo interneto svetainės parsisiųstos kompiuterio programos kopijos perpardavimą, atveju antrasis šios licencijos įgijėjas, kaip ir bet kuris paskesnis jos įgijėjas, galės remtis šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje numatytu platinimo teisės išnaudojimu ir dėl to būti laikomi kompiuterio programos kopiją teisėtai įsigijusiais asmenimis, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį, ir naudotis pastarojoje nuostatoje numatyta atgaminimo teise.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁸⁹ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/24/EB dėl kompiuterių programų teisinės apsaugos 4 straipsnio 2 dalis aiškintina taip, kad kompiuterio programos kopijos platinimo teisė išnaudojama, jeigu autoriaus teisių turėtojas, kuris leido, nors ir neatlygintinai, parsisiųsti šią kopiją iš interneto į duomenų laikmeną, sumokėjęs kainą, skirtą sudaryti jam galimybę gauti atlyginimą, kuris atitinka jam priklausančio kūrinio kopijos ekonominę vertę, taip pat suteikė teisę neterminuotai naudotis šia kopija.
2. Direktyvos 2009/24 4 straipsnio 2 dalis ir 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad naudojimo licencijos, t. y. licencijos, kurią autoriaus teisių turėtojas iš pradžių neterminuotai suteikė pirmajam įgijėjui sumokėjęs kainą, skirtą sudaryti šiam autoriaus teisių turėtojui galimybę gauti atlyginimą, kuris atitinka jam priklausančio kūrinio kopijos ekonominę vertę, perpardavimo, apimančio iš autoriaus teisių turėtojo interneto svetainės parsisiųstos kompiuterio programos kopijos perpardavimą, atveju antrasis šios licencijos įgijėjas, kaip ir bet kuris paskesnis jos įgijėjas, galės remtis šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje numatyta platinimo teisės išnaudojimu ir dėl to būti laikomi kompiuterio programos kopiją teisėtai įsigijusiais asmenimis, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalį, ir naudotis pastarojoje nuostatoje numatyta atgaminimo teise.

Parašai.